

2018-24-0152-00176

Skrivelse af 3. maj 2018 fra Nordjyllands Politi

Før indsætning af 1100 svin i en stald blev stalden færdigdesinficeret med hydratkalk. Inden indsætningen af dyrene var det ikke sikret, at overskydende hydratkalk var fjernet fra overfladerne i stalden. Det resulterede i ætsninger af ca. 400 svin.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Finder rådet, at besætningsejeren/svinepasser ved at indsætte 1.100 grise i besætning uden at sikre at alt ætsende materiale var fjernet fra staldene og herefter ladet grisene gå i staldene med rester af ætsende materiale, derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. I bekræftende fald finder rådet da, at der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af grisene.

Svar ad 1:

Det fremgår af sagsakterne, at der, inden indsætning af 1100 dyr i staldene d. 30. august 2016, var blevet foretaget desinfektion af staldene med hydratkalk, samt at det ikke var sikret, at hydratkalken efterfølgende var fjernet, med ætsningsskader på ca. 400 dyr til følge.

Følgende fremgår af embedsdyrlægens skrivelse af 19. december 2016, bilag 1/14:

"Vedrørende d. 8. november 2016:

Undertegnede embedsdyrlæge synede på slagtegangen d. 8. november 2016 adskillige dyr, der havde ar og/eller hudbetændelse efter ætsninger (fundet er gjort efter slagtning)... I forbindelse med det levende syn er der gjort en bemærkning om, at dyrene på denne transport var snavsede og så ud til at have ar/eksem/hudbetændelse...

Slagtesvin nr. 1:

... Dyret havde udtalte arvævsdannelser på begge underben og skinker. Læsionerne på skinkerne målte ca. 12 x 35 cm. Ved gennemskæring af skinkelæsionerne fandtes en ca. 8 mm tyk arvævsdannelse. Med baggrund i udbredelsen af denne arvævsdannelse, kan alderen på læsionen dateres til mindst 22 dage før slagtning.

Slagtesvin nr. 2:

... Dyret havde udtalte arvævsdannelser på begge haser, skinker og på undersiden af halen. Læsionerne på skinkerne målte ca. 20 x 35 cm. Ved gennemskæring af skinkelæsionerne fandtes en ca. 6 mm tyk arvævsdannelse. Med baggrund i udbredelsen af denne arvævsdannelse, kan alderen på læsionen dateres til mindst 18 dage før slagtning.

...

Slagtesvin nr. 3:

Dyret havde udtalte arvævsdannelser på begge haser, skinker og på undersiden af halen.

Læsionerne på skinkerne målte ca. 20 x 35 cm. Ved gennemskæring af skinkelæsionerne fandtes en ca. 10 mm tyk arvævsdannelse. Med baggrund i udbredelsen af denne arvævsdannelse, kan alderen på læsionen dateres til mindst 26 dage før slagtning.

...

Øvrige dyr med læsioner:

Ud over de tre slagtekroppe beskrevet ovenfor fandtes der fra besætningen adskillige andre dyr med samme type læsioner. Disse blev sendt til udrensning med kode 602 (ar) og/eller kode 603 (sår/hudbetændelse)... Alt i alt blev 107 dyr fra besætningen registreret med ar/sår/hudbetændelse (kode 602 og/eller 603), jf. bilag 2 (slagtedata) ud af de 230 leverede dyr.

Vedrørende d. 29. november 2016:

I forbindelse med levende syn af slagtesvin fra samme besætning/stald d. 29. november 2016 ca. kl. 12.00 - 12.32 konstaterede embedsdyrlæge ..., at flere af de leverede dyr havde synlige forandringer på bl.a. skinker, hvor der kunne iagttages arvævsdannelser og rødme af huden. Der fandtes desuden på næsten alle dyr udtalt tilsmudsning af huden af gødning, hvilket gjorde det svært at se udbredelsen af de nævnte forandringer...

På slagtegangen undersøgte undertegnede embedsdyrlæge en del af dyrene. Der var som i første ombæring tale om dybe arvævsdannelser, fortykket hud og/eller hudbetændelse på skinker og/eller haser. På flere dyr fandtes forandringerne tillige på bug og brystområde, se fotomappe 3, billede 37-46 (bilag 8). Alt i alt blev 110 dyr fra besætningen registreret med ar/sår/hudbetændelse (kode 602 og/eller 603), jf. bilag 7 (slagtedata) ud af de 178 leverede dyr.

Vedrørende d. 13. december 2016:

I forbindelse med levende syn af slagtesvin fra samme besætning/stald d. 13. december 2016 kl. 14.05-14.34 konstaterede undertegnede embedsdyrlæge, at flere af de leverede dyr havde synlige forandringer på bl.a. skinker, hvor der kunne iagttages arvævsdannelser og rødme af huden og hos enkelte store åbne sår. Der fandtes desuden på flere dyr udtalt tilsmudsning af huden af gødning, hvilket gjorde det svært at se udbredelsen af de nævnte forandringer. ... Ingen dyr var transporteret som sygetransport.

...

To slagtesvin med store åbne sår blev taget fra til Kødkontrollens sygefold for nærmere undersøgelse... I forbindelse med undersøgelse af de to dyr før slagtning kunne undertegnede embedsdyrlæge konstatere, at der hos begge dyr kunne observeres sår på skinker samt fastgroet gødning.

Ved nærmere undersøgelse af dyret, der senere blev tildelt sygdomærke ..., kunne det konstateres, at højre skinke var sæde for et trekantet sår, hvor siderne målte henholdsvis ca. 12,10 og 9 cm.

Venstre skinke havde et firkantet sår på ca. 11 x 10 cm. I forbindelse med undersøgelsen observerede undertegnede, at dyret blev nervøst, når undersøgeren nærmede sig dyrets bagpart, og dyret begyndte at sitre, når det blev berørt på skinkerne. Der fandtes ikke lignende reaktion ved berøring andre steder på dyret. Store områder af skinkerne fandtes at være præget af arvævsdannelse: Huden var nydannet (lyserød) og uden hårvækst. Huden var varmere end resten af dyret i de områder, hvor der kunne observeres arvæv. Ved undersøgelse af selve sårene, vægrede dyret sig ved berøring og kom med verbale smerteytringer. Sårene fandtes fugtigt og varmt. Sårrendene var tørre, røde og varme. Umiddelbart udenfor sårrendene fandtes fastgroet gødning.

Ved nærmere undersøgelse af dyret, der senere blev tildelt sygdommærke .., kunne det konstateres, at der på venstre skinke fandtes et aflangt sår, ca. 23 cm langt, ca. 8 cm bredt på det bredeste sted og ca. 3 cm på det smalleste sted. I forbindelse med undersøgelsen observerede undertegnede, at dyret blev nervøs, når undersøgeren nærmede sig dyrets bagpart, og dyret begyndte at sitre, når det blev berørt på skinkerne. Der fandtes ikke lignende reaktion ved berøring andre steder på dyret. Store områder af skinkerne fandtes at være præget af arvævsdannelse: Huden var nydannet (lyserød) og uden hårvækst. Huden var varmere end resten af dyret i de områder, hvor der kunne observeres arvæv. Ved undersøgelse af selve såret, vægrede dyret sig ved berøring og kom med verbale smerteytringer. Såret fandtes fugtigt og varmt. En del af såret var dækket af fastgroet gødning, ligesom der fandtes fastgroet gødning rundt om såret. Hvor sårrendene kunne ses for gødning, fandtes disse røde og let fugtige.

De to dyr, der blev mærket henholdsvis .. og .. vurderes ikke at have været egnede til transport.

...

De slagtede dyr blev på slagtegangen undersøgt... Der var tilsvarende de øvrige gange tale om dybe arvævsdannelse, fortykket hud og/eller hudbetændelse på skinker og/eller haser, bug og brystområde, se fotomappe 4, billede 54-74 (bilag 13).

Præparat fra .. blev skåret af for yderligere undersøgelse. Dyret havde udtalte arvævsdannelse på skinker, bug og bryst. Ved gennemskæring af læsionerne fandtes en ca. 7 mm tyk arvævsdannelse på venstre skinke, ca. 9 mm tyk arvævsdannelse på venstre skinke og ca. 11 mm tyk arvævsdannelse på bug/bryst...

Vurdering:

Det vurderes, at de beskrevne læsioner hos slagtedyrene er forenelige med at have været i kontakt med ætsende væske/materiale. Placeringen af læsionerne tyder på, at dette ætsende materiale har befundet sig på det underlag, hvorpå dyrene har befundet sig... De angivne vurderinger af læsionernes alder er absolutte mindsteværdier. Vurderingerne er baseret på arvævs maksimale væksthastighed under gode forudsætninger - dvs. at læsionerne holdes rene og tørre uden betændelse, og dyrene sættes i rene sygestier med rigelig strøelse. Sker dette ikke, vil helingen forsinkes væsentligt.

...

Det er undertegnede embedsdyrlæges vurdering, at en stor del af dyrene burde have været aflivet på et tidligere tidspunkt i besætningen, idet lidelsen har haft omfang og en tidsmæssig udstrækning, der gør, at det må have stået klart for besætningsejeren, at de ikke kunne komme sig."

Af embedsdyrlægens anmeldelse af 16. december 2016 bilag 1/7 fremgår følgende vedrørende d. 25. november 2016:

"Beskrivelse af slagtefund:

I forbindelse med den slagtemæssige proces (skoldning, hårstødning og skrabning etc.) kan det ske, at læderet hud (hud med ar og/eller hudbetændelse) bliver revet op, så det ser ud, som om der er skåret i den. Dette er et resultat af slagteprocessen og er ikke lagt til grund for denne anmeldelse.

Det er de dybe arvævsdannelser i huden på dyrenes bagkroppe, samt bug og ben, der ligger til grund for anmeldelsen.

Det skal her bemærkes, at læsionernes udbredelse på det levende dyr vil være større end på de slagtemæssigt behandlede dyr, da huden er strakt ud på slagtekroppen, men trækker sig sammen efter afskæring. Læsionernes udbredelse i den følgende beskrivelse er baseret på de slagtemæssigt behandlede dyr.

Slagtesvin nr. 1:

Foto nr. 1

Slagtesvinet var tatoveret med leverandørnummer x

Dyret havde udtalte arvævsdannelser på bug, ben og skinker. Der sås en tyk arvævsdannelse ved gennemskæring, ca. 10-11 mm tyk.

Slagtesvin nr. 2:

Foto nr. 2

Slagtesvinet var tatoveret med leverandørnummer x

Dyret havde udtalte arvævsdannelser på bug, ben og skinke. Der sås en tyk arvævsdannelse ved gennemskæring, ca. 10 -11 mm tyk.

Øvrige dyr med læsioner:

Ud over de to slagtekroppe beskrevet ovenfor fandtes der fra besætningen adskillige andre dyr med samme type læsioner. Disse blev sendt til udrensning med kode 602 (ar) og/eller kode 603 (sår/hudbetændelse) og/eller kode 671 (ætsning). Flere af disse dyr blev undersøgt af undertegnede embedsdyrlæge. De øvrige dyr blev undersøgt af kødkontrollens officielle medhjælpere (tilsynsteknikere), der varetager en stor del af kontrollen i efterkontrollen.

Alt i alt blev 35 ud af de 99 leverede dyr fra besætningen registreret med ar/sår/hudbetændelse/ætsninger (kode 602 og/eller kode 603 og/eller 671), jf. bilag 2 (slagtedatablade).

Der er optaget fotos af flere af de øvrige slagtekroppe, der henvises til foto nr. 3 til 7, bilag 3.

Vurdering:

Det vurderes, at de beskrevne læsioner hos slagtedyrene er forenelige med at have været i kontakt med ætsende væske/materiale. Placeringen af læsionerne tyder på, at dette ætsende materiale har befundet sig på det underlag, hvorpå dyrene har befundet sig. Der kan være tale om meget langvarig eksponering for ansamlinger af urin og afføring. Alternativt kan der være tale om, at dyrene er blevet sat ind i nyligt rengjorte stier, hvor rengørings- og/eller desinfektionsmidlerne ikke er blevet fjernet forinden, således at de har ætset dyrenes hud... ”.

Af embedsdyrlægens skrivelse af 14. august 2017 bilag 1/18 vedrørende tilsynsbesøget d. 28. november 2016, fremgår bl.a. følgende:

”Stald 1... var indrettet med 12 stier med drænet- og spaltegulv på hver side af en central gang... Gulvet i stierne var tørt, men forurenet af gødningsrester - især op ad skillerum og i hjørner. I stierne var opstaldet mellem 0 og 5 svin fra ca. 75 til 100 kg. Mange af svinene havde omfattende arvæv på bagparten og albuerne (foto 4), hvilket viste sig som stregformede hudfortykkelser. I en sti sammen med 4 andre svin blev iagttaget et svin med sår omkring øjnene og med manglende ørespidser (foto 2 og 3).

Fodermester F1... forklarede, at ørespidserne var blevet ætset væk, da svinet blev indsat i stalden den 30. august 2016 (ved en vægt på ca. 30 kg) og at sårene omkring øjnene også var et resultat af denne ætsning. F1 fortalte, at før indsættelse af svinene var stalden blevet desinficeret med hydratkalk i pulverform. Da svinene blev indsat i stalden, var det blevet glemt at feje hydratkalken ned fra spalterne og den lå således tilbage på dyrenes liggeareal. I forbindelse med vand (fx fra svinenes urin og gødning) blev kalken stærkt ætsende, hvilket i de følgende dage førte til ætsninger på de dele af svinene, der var i kontakt med underlaget. Da ætsningerne blev opdaget, blev rester af kalken fejlet ned, men da alle staldafsnit var fyldte, blev svinene ikke flyttet. Nogle af svinene blev efterfølgende behandlet med antibiotika og smertestillende medicin samt sårspray efter dyrlægens anvisninger. Der blev ikke gjort forsøg på at skylle de ætsede svin for at forhindre ætsningerne i at gå i dybden.

Stald 2 ... var indrettet med 8 stier på hver side af en central gang... Der var lav belægning i stierne, hvor der gik mellem 0 og 6 svin fra ca. 75 til 100 kg. Gulvet i stierne var tørt, men meget gødningsforurenet. I denne stald havde alle svinene omfattende arvæv i form af fortykkede streger i huden på bagparten. Enkelte svin havde åbne sår i huden, heraf havde nogle store inficerede sår ... Fire af disse er beskrevet i det følgende.

Svin 1 ... Opstaldet i den såkaldte sygesti i stald 2 sammen med 5 andre svin. Dette svin havde et sår på ca. 15 x 20 cm på bagparten. Såret var status efter et større sår, som har omfattet hele området fra hasen og op til knæleddet på begge sider af dyret og som har været sammenhængende hen over svinets midtlinje fra midt imellem endetarmsåbningen og hasespidsen og nedad (hele skinken). Nu omfattede såret alle hudlag og muskulaturen med tydelige tegn på infektion og blødning både på overfladen og dybere i muskulaturen. Såret var forurenet af gødning.

Svin 2): Opstaldet i den bageste sti på venstre side i stald 2 sammen med 4 andre svin. Dette svin havde et sår på ca. 4 x 35 cm på venstre skinke. Såret strakte sig fra lige bag knæleddet og næsten til midtlinjen og var resten af et større sår, der har omfattet hele skinken. Hele sårfladen var dækket af granulationsvæv og det var inficeret i overfladen. Der var ikke tegn på dyberegående infektion og såret blødte ikke.

Svin 3...Opstaldet i en sti med to andre svin i stald 2. Dette svin havde et åbent sår på ca. 2 x 20 cm på venstre skinke. Såret var næsten sammenvokset i midten. De åbne sårflader var dækket af granulationsvæv og såret var inficeret. Der var ikke tegn på dyberegående infektion og såret blødte ikke.

Svin 4 (foto 7, 8 og 9): Opstaldet i sti med 3 andre svin i højre side i stald 2. Svinet havde et sår på ca. 15 x 10 cm på bagparten. Såret var status efter et større sår, som har omfattet hele skinken. Nu omfattede såret alle hudlag og muskulaturen med tydelige tegn på infektion. Der var blødning i muskulaturen. Såret var forurenet af gødning.

I samme sti som svin nr. 1... et svin med sår omkring øjnene og med manglende ørespidser... Svinet med sår omkring øjnene havde blod på trynen efter at have gnavet i et åbent sår på et af de andre svin i stien..."

Af sektionsattest af 30. august 2018 fra Sektion for Patologi, Institut for Veterinær og Husdyrvidenskab, KU-SUND, fremgår følgende:

"Sektion for Patologi modtog den 22. august 2018 otte præparater fra fire slagtesvin til patoanatomisk undersøgelse. Præparaterne var slagtemæssigt behandlede og frosne ved modtagelsen.

Sektionsfund:

Ved sektion fandtes alle hudstykker at have 1-2 sår, der strakte sig ned i underhuden. Sårområdet målte mellem ca. 20-48 cm i længden og ca. 3-13 cm i bredden. Ved gennemskæring af sårområderne fandtes underliggende nydannet bindevæv/ granulationsvæv, der målte mellem ca. 0,5-1,5 cm i tykkelsen. Derudover fandtes arretraktion i alle sårene. Der blev udtaget væv fra repræsentative områder af hudstykkerne (sårområder) til histologisk undersøgelse. Ved den histologiske undersøgelse blev tilstedeværelsen af nydannet bindevæv/granulationsvæv i underhuden bekræftet.

Konklusion:

De observerede forandringer er forenelige med kronisk sårdannelse i huden med underliggende nydannet bindevæv/granulationsvæv. Læsionerne vurderes at have en alder på flere uger."

Det fremgår endvidere af afhøringsrapporten af besætningsdyrlægens mail af 6. april 2017, at alle grise er blevet inspiceret under det "månedlige" besøg, og at der her blevet aflivet en del grise som følge af ætsninger og efterfølgende sårinfektion.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at dyrene, ved at det ikke blev sikret, at staldene var rengjort for ætsende materiale, samt ved at blive indsat i disse, derved har været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, samt ikke er behandlet omsorgsfuldt.

Rådet finder, at dyrene herved har været udsat for groft uforsvarlig behandling, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 2:

Finder rådet, at besætningsejer/svinepasser ved, at grise med ætsninger/sår gik i besætningen uden at dyrene eller alle dyr blev tilstrækkeligt behandlet, herunder isoleret dyrene og sørge for rent og blødt underlag eller lade dyrene aflivet, derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. I bekræftende fald finder rådet da, at der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af grisene.

Svar ad 2:

Det fremgår af sagsakterne, at dyrlægen blev tilkaldt dagen efter, dyrene var indsat i stierne, og at dyrlægen tilså dyrene ved sine besøg.

Lægges svar ad 1 samt ovennævnte til grund, finder Rådet, at straks det blev opdaget, at der var ætsende materiale i stierne, burde det have været sikret, at dyrenes underlag samt dyrenes hud blev rensat/skyllet for ætsende materiale, og at dyrene blev opstaldet på et rent underlag. Ved de løbende evalueringer burde dyr, der var kommet til skade, have været opstaldet på et rent blødt leje og behandlet sufficient. Rådet finder, at der under forløbet burde have været en grundigere daglig evaluering af dyrene, således at dyr med store sår, der ikke heledes op, burde have været aflivet. Lægges dette samt svar ad 1 til grund finder Rådet, at dyrene herved har været udsat for højeste grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe og ikke behandlet omsorgsfuldt.

Rådet finder, at grisene herved har været udsat for groft uforsvarlig behandling med karakter af mishandling, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 3:

Finder rådet at besætningsejer/svinepasser ved at lade 2 grise med sår beskrevet under litra e transportere til slagteriet i ... derved har undladt at behandle dyrene omsorgsfuldt og forsvarligt herunder beskyttet dem bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe. I bekræftende fald finder rådet da, at der foreligger uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling af grisene.

Svar ad 3:

Af embedsdyrlægens beskrivelse af de 2 slagtesvin, som blev leveret til slagtning d. 13. december 2016 fremgår følgende: *"To slagtesvin med store åbne sår blev taget fra til Kødkontrollens sygefald for nærmere undersøgelse... forbindelse med undersøgelse af de to dyr før slagtning kunne undertegnede embedsdyrlæge konstatere, at der hos begge dyr kunne observeres sår på skinker samt fastgroet gødning.*

Ved nærmere undersøgelse af dyret, der senere blev tildelt sygdomærke ..., kunne det konstateres, at højre skinke var sæde for et trekantet sår, hvor siderne målte henholdsvis ca. 12,10 og 9 cm. Venstre skinke havde et firkantet sår på ca. 11 x 10 cm. I forbindelse med undersøgelsen observerede undertegnede, at dyret blev nervøst, når undersøgeren nærmede sig dyrets bagpart, og dyret begyndte at sitre, når det blev berørt på skinkerne. Der fandtes ikke lignende reaktion ved berøring andre steder på dyret. Store områder af skinkerne fandtes at være præget af arvævsdannelse: Huden var nydannet (lyserød) og uden hårvækst. Huden var varmere end resten af dyret i de områder, hvor der kunne observeres arvæv. Ved undersøgelse af selve sårene, vægrede dyret sig ved berøring og kom med verbale smerteytringer. Sårene fandtes fugtigt og varmt. Sårrendene var tørre, røde og varme. Umiddelbart udenfor sårrendene fandtes fastgroet gødning.

Ved nærmere undersøgelse af dyret, der senere blev tildelt sygdomærke ..., kunne det konstateres, at der på venstre skinke fandtes et aflangt sår, ca. 23 cm langt, ca. 8 cm bredt på det bredeste sted og ca. 3 cm på det smalleste sted. I forbindelse med undersøgelsen observerede undertegnede, at dyret blev nervøs, når undersøgeren nærmede sig dyrets bagpart, og dyret begyndte at sitre, når det blev berørt på skinkerne. Der fandtes ikke lignende reaktion ved berøring andre steder på dyret. Store områder af skinkerne fandtes at være præget af arvævsdannelse: Huden var nydannet (lyserød) og uden hårvækst. Huden var varmere end resten af dyret i de områder, hvor der kunne observeres arvæv. Ved undersøgelse af selve såret, vægrede dyret sig ved berøring og kom med verbale smerteytringer. Såret fandtes fugtigt og varmt. En del af såret var dækket af fastgroet gødning, ligesom der fandtes fastgroet gødning rundt om såret. Hvor sårrendene kunne ses for gødning, fandtes disse røde og let fugtige".

Rådet finder, at dyr med større åbne sår ikke er egnede til transport.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de 2 slagtesvin ikke burde have været transporteret. Ved at være transporteret har dyrene været udsat for risiko for puf, bid og tråd fra de andre dyr eller stød mod vognens sider og har således under læsning og transport været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst og væsentlig ulempe.

Rådet finder, at de 2 svin har været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens § 1.

Spørgsmål 4:

Finder rådet, at det vil være i overensstemmelse med god dyrlægepraksis, at oprette en besætningsdiagnose vedrørende svin med ætsningsskader, som beskrevet i sagen.

Svar ad 4:

Ætsningsskader som beskrevet i sagsakterne giver sig synligt til kende som hudirritation med varierende grader af komplikationer som eksempelvis inficerede sår. I forhold til *sårskader hos slagtesvin* er der oprettet en generel besætningsdiagnose vedr. traumatiske sår. Denne vil efter Rådets opfattelse også være dækkende for den aktuelle situation og derfor fagligt korrekt.

Spørgsmål 5:

Finder rådet, at besætningsdyrlægen - såfremt oplysningerne om ordineringsperiode af penicillin i gerningsperioden lægges til grund - i tilstrækkelig grad har sikret, at grisene med ætsninger fik en behandling, der vurderes at være i overensstemmelse med god dyrlægepraksis?

Svar ad 5:

Nej, idet Rådet skal henvise til svar ad 2, finder Rådet, at straks det blev opdaget, at der var ætsende materiale i stierne, burde det have været sikret, at dyrenes underlag samt dyrenes hud blev rensset/skyllet for ætsende materiale, og at dyrene blev opstaldet på et rent underlag. Ved de løbende evalueringer burde dyr, der var kommet til skade, have været opstaldet på et rent blødt leje og behandlet suffcient.

Spørgsmål 6:

Giver sagen i øvrigt rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 6:

Fotodokumentationen fra leverancerne d. 8. november og d. 29. november 2016 viser udelukkende grise, der er slagtemæssigt behandlet. Ved leverancen d. 13. december og i forbindelse med tilsynsbesøget i besætningen af en embedsdyrlæge d. 28. november findes der grise med åbne, inficerede sår på skinker og baglår. Det fremgår også, at et ukendt antal grise under forløbet er blevet aflivet i besætningen.

Rådet finder det påfaldende, at der så sent i forløbet forekommer grise med åbne, kun delvist afhelede sår, når det jf. besætningsdyrlægens redegørelse (dateret d. 8. november) oplyses, at grisene så sent som d. 27. oktober vurderes at være ”sunde og raske”.

Afgørelse:

Tiltalte driftsleder blev frifundet.

Tiltalte besætningsejer blev straffet med fængsel i 60 dage, jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. §§ 1-3, og dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. §§ 1 og 2 og justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1, jf. Rådets forordning nr. 1/2005, artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag 1, kapitel 1, pkt. 1 og 2, litra b.

Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom. Tiltalte skulle inden for en længstetid på 8 måneder fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 80 timer. Tiltalte skulle være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden.

Tiltalte frakendtes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med produktionsdyr betinget på vilkår af, at han i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke overtrådte dyreværnslovgivningen under sådanne omstændigheder, at den pågældende skulle frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr.

Tiltalte dyrlæge blev straffet med fængsel i 40 dage, jf. dyrlægelovens § 38, stk. 1, nr. 1, jf. § 8, stk. 1, og dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1, jf. straffelovens § 23. Straffen skulle ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte ikke begik noget strafbart i en prøvetid på 1 år fra endelig dom.